

наше. Когато азъ проповѣдвамъ така, ще каже нѣкой: „Ама ти учишъ да не работимъ“. Азъ уча, че трѣбва да работите. Онзи, който е дошълъ, бирникътъ, задига ви имота и сърцето и ги продава, но той никога ума на човѣка не е продалъ. Колко сърца, колко души сж заложени и продадени! И хората казватъ, че сж собственици. Виждаме мнозина, които не знаятъ да мислятъ, да дѣйствуватъ. Да мразятъ могатъ, но да любятъ — не могатъ. Всички тия хора съ своитѣ развалени умове и сърца образуватъ карма, и вижъ въ бждеще цѣлото население тегли и плаче отъ законитѣ, които неговитѣ избраници сж издали. Я попитайте вашитѣ депутати, я попитайте вашата камара какви закони правятъ? Нѣкоя камара каже: „Правя такива закони, че въ бждеще Законъ Божи нѣма да се учи въ училищата“, друга — „Богъ ще се изхвърли: то е нѣщо отживѣло; въ черква нѣма да се ходи, ще се почитатъ новитѣ идеи, и, който не изпълнява този законъ, ще се глобява съ толкова и толкова лева“. Вие казвате: „Нѣма какво да правимъ; такива депутати сме пратили да правятъ закони — ще се подчиняваме“. Но вие ще кажете още: „Този законъ, който е прокаранъ, не е справедливъ“. Ще трѣбва да докарате други ваши депутати, които, като докажатъ вашата правота, ще създадатъ другъ законъ. Туй, което става въ свѣта, става и вжтрѣ въ насъ. Христосъ казва, че, за да добие вѣченъ животъ, човѣкъ трѣбва да се научи първо да мисли и дѣйствува правилно. Вие сега си казвате: „Ние знаемъ, като се върнемъ въ кжщи, ще почнемъ да прилагаме закона правилно“. Какво ще прилагате? Пакъ стария законъ. Една малка неприятность ще ви